

SENTÈNCIA 2005-14 DE 5 DE MAIG DE 2005

CASS

Demanda presentada fora de termini – La decisió de la comissió contenciosa de la CASS ha estat notificada regularment.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. R.V.A. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 29 de març de 2004, no admetent a tràmit el recurs presentat contra la decisió de la CASS del 22 de setembre de 1998.

2.- En la sentència del 29 de setembre del 2004, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada per la Sra. R.V.A..

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 12 de novembre del 2004, la Sra. R.V.A. manifesta principalment que:

-s'han comès greus irregularitats durant el procediment administratiu: la CASS no justifica que la resolució del Consell d'Administració de data 21 d'octubre de 1998 derivi del recurs formulat per l'agent; la CASS tampoc ha provat que la resolució hagi estat correctament notificada per carta certificada amb acús de recepció.

- demana la practica de la prova de cal·ligrafia sobre la signatura que consta en la resolució de la Comissió Contenciosa de la CASS adoptada en data 21 d'octubre de 1998 par tal de comprovar la seva autenticitat.

-la manca de notificació de la resolució de data 21 d'octubre de 1998 ha comportat per la meva mandant la vulneració del seu dret a la defensa.

-confirma els seus arguments a favor de l'atorgament d'una pensió de vellesa de 5000 punts.

4.- En la seva contesta de data 9 de desembre del 2004, la CASS manifesta principalment que:

-res no invalida que el 14 de setembre de 1998, la Sra. R.V.A. havia demanat una pensió mínima de vellesa que la CASS va denegar el 16 de setembre següent, mitjançant carta de 22 de setembre, rebuda per l'apel·lant el 8 d'octubre. I aquests fets són suficients per a declarar prescrita l'acció que reclama de nou la mateixa pensió mínima de vellesa.

-la prova cal·ligràfica no és necessària per la resolució del litigi.

5- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Les circumstàncies del present litigi són les següents :

-el 10 de juliol 1998, la Sra. R.V.A. va presentar una demanda a la CASS, sol·licitant l'atorgament d'una pensió de vellesa en base als 5000 punts, d'acord amb l'article 41 del Reglament tècnic (veure foli 20).

-aquesta demanda ha estat rebutjada per una decisió de la CASS de data 22 de setembre de 1998. Aquesta decisió ha estat regularment notificada a l'interessada, que ha signat l'acús de rebuda el 8 d'octubre de 1998 (veure foli. 89).

-la Comissió Contenciosa de la CASS ha confirmat aquesta decisió per una altra decisió de 27 d'octubre de 1998. La Sra. R.V.A. ha acusat la recepció d'aquesta carta (veure foli 17), però ella discuteix l'autenticitat de la seva signatura i demana una prova cal·ligràfica.

-en una carta de data 11 de març del 2004, la Sra. R.V.A. ha demanat que la CASS «pugui revocar el seu acord adoptat en data 22 de setembre de 1998» (veure foli 13).

Tercer.- La pràctica de la prova en segona instància és excepcional i ha de ser necessària per la resolució del litigi (article 64 de la Llei de la

jurisdicció administrativa i fiscal). En aquest cas, la pràctica d'aquesta prova no és necessària i la sol·licitud ha de ser rebutjada.

Quart.- En resulta de les circumstàncies del cas, que l'interessada ha rebut regularment la notificació de la decisió de rebuig de la seva demanda, el 8 d'octubre 1998 (veure fonament Segon). Aquesta decisió indicava molt clarament que podia ser contestada en un període de «13 dies hàbils a comptar de la data de recepció de la present notificació» (veure foli 88).

La demanda presentada l'11 de març 2004 està per tant presentada molt llargament fora de termini i la decisió de rebuig del 22 de setembre de 1998 ha esdevingut doncs definitiva. La Sra. R.V.A. no podia presentar un nou recurs, pel fet que la seva situació de fet o de dret no havia variat des de la data d'aquesta decisió.

Des d'aquest punt de vista la seva argumentació referent a la decisió presa per la Comissió Contenciosa de la CASS és inoperant. En efecte, pretén que no ha presentat recurs i que aquesta decisió, confirmant el rebuig de la seva demanda, no li ha estat notificada regularment.

Però la seva demanda de data 10 de març del 2004 es refereix a la decisió del 22 de setembre de 1998 que, li ha estat regularment notificada.

Per tant la seva demanda és clarament extemporània i el recurs s'ha de rebutjar..

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

El Tribunal Superior d'Andorra, Sala Administrativa en nom del Poble Andorrà ha decidit :

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. R.V.A..

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CASS del 29 de març del 2004 és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.